

Arrest

nr. 33 809 van 9 november 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 september 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bafut tribe te behoren en praktiserend christen te zijn. U bent geboren te Buea – Bokwaongo op 8 januari 1991.

In juli 2007 ging u met uw vader (C.A.S.) naar Douala om bloemen te verkopen. U moest van uw vader bloemen geven aan de blanke man (J.C.). U deed dit en (J.C.) trakteerde u op drank. Hij zei dat hij met u de liefde wou bedrijven, maar u schreeuwde en liep weg. Hij volgde u en zei dat hij het bedrag voor de bloemen zou verdubbelen als u instemde, wat u dan ook deed. Sindsdien was er sprake van een relatie tussen u en (J.C.) en bleef u bijna alle weekends bij (J.C.) slapen. Op 8 april 2008 kwam (J.C.) – als belangrijkste klant van uw vader – naar jullie familiehuis te Buea – Bokwaongo. Enkel u en uw broer (B.)

waren aanwezig. (B.) ging weg en (J.C.) probeerde u te kussen. Op dat moment kwam (B.) plots binnen. Hij schreeuwde en liep naar de bureu. Deze belden de politie en u en (J.C.) werden meegenomen naar het politiebureau van Buea. Na drie weken opsluiting, kwam u op borg vrij. U werd bespot door de gemeenschap en uw vader wou niet meer voor u zorgen. Dit deed u beslissen om op 10 juli 2008 naar Limbé te verhuizen. U trok er in bij de familie van (F.), een jeugdvriend van u. Toen u in november 2008 op een bank in Downbeach zat, kwam er een blanke man – genaamd (T.H.) – op u af. Hij gaf u zijn telefoonnummer en de week nadien belde u hem op. Hij nam u mee naar een cabaret en vertelde u dat hij homoseksueel was en dat hij – met u – zijn partner gevonden had. De dag nadien spraken jullie af in hotel Fini en bedreven jullie samen de liefde. Op 12 april 2009 kwam de politie naar het hotel Fini en werd aan u en (T.H.) gevraagd om mee te gaan naar het politiebureau. De agenten kwamen erachter dat u een hangende rechtszaak had in Buea en u werd nog diezelfde dag naar het politiebureau van Buea getransfereerd. U werd er opgesloten omdat u nog steeds homoseksuele activiteiten uitoefende. Op 20 april 2009 werd u door drie agenten in uw cel mishandeld en verkracht met een kunstpenis. De dag nadien werd u door andere agenten in uw cel gevonden en werd u overgebracht naar het ziekenhuis. Vandaar kon u na drie dagen verzorging met de hulp van (P.M.) – de beste vriend van uw vader – ontsnappen en naar Douala vluchten. U verbleef bij (P.M.) en vernam van hem dat uw foto ophing in Limbé, met erbij de boodschap dat de man op de foto een ontsnapte gevangene was. Op 9 mei 2009 verliet u – samen met de smokkelaar genaamd ‘Chairman’ – Kameroen met een vlucht van Douala naar België waar u op 10 mei 2009 aankwam en op 11 mei 2009 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden bij uw homoseksuele geaardheid.

U gaf aan dat op een dag in juli 2007 (J.C.), een klant van uw vader, u vroeg of u met hem de liefde wou bedrijven. In een eerste reactie schreeuwde u en liep u weg, maar toen hij aanbood om het bedrag voor de bloemen te verdubbelen, bedreef u met hem de liefde. Dit was de eerste maal dat u de liefde met iemand bedreef (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd hoe u zich hierbij voelde, gaf u aan dat het prettig (J.C.) had en dat u gedurende tien maanden bijna alle weekends bij hem sliep (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat u zich goed voelde bij de relatie met (J.C.) (gehoor CGVS, p.6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg hoe u zéker wist dat u mannen boven vrouwen verkoos, gaf u aan dat vrouwen ontrouw zijn en u gemakkelijker met HIV kunnen besmetten. Toen de vraag herhaald werd, gaf u vaag aan dat u zich beter bij mannen voelde als bij vrouwen, maar dat u nooit een vrouw had en u dus niet kon vergelijken (gehoor CGVS, p.16-17). Uit bovenstaande vrij vage verklaringen, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Kameroense maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – enkel positieve gevoelens bij had en volstrekt niet beseftte dat u afweek van de heersende norm.

U verklaarde dat u op 8 april 2008 gearresteerd werd en voor drie weken werd opgesloten in het politiebureau van Buea nadat uw broer (B.) alarm sloeg toen hij zag dat uw vriend (J.C.) u probeerde te kussen en omdat homoseksualiteit verboden is in Kameroen (gehoor CGVS, p.8-9). Toen u gevraagd werd waarom u de zaak niet gewoon ontkende tegenover de politie, gaf u aan dat u niet wist dat homoseksualiteit verboden was (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd wat de Kameroense wet hierover zegt, gaf u aan niets over de wet te weten, maar dat de straf voor minderjarigen dubbel zo zwaar was (gehoor CGVS, p.9). Toen u werd gevraagd of de Kameroense wet op homoseksualiteit iets zegt over een gevangenisstraf of een boete, gaf u aan dat u hoorde dat er een gevangenisstraf en een boete op stond, maar dat u er geen idee van had hoeveel dit was (gehoor CGVS, p.9). Uw onwetendheid omtrent het verbod op en de strafmaat voor homoseksualiteit komt niet doorleefd over in het licht van de reeds eerder gemaakte opmerking dat homoseksualiteit in Kameroen sociaal niet aanvaard wordt, alsook in de wetenschap dat in de media in Kameroen regelmatig in negatieve zin

wordt bericht over homoseksualiteit. Verder gaf u aan dat u – buiten (J.C.) en (T.H.) – geen homoseksuele vrienden of kennissen had (gehoor CGVS, p.18). Verder gaf u aan dat u in Douala, in Buea en in Limbé niet één ontmoetingsplaats voor homoseksuelen kent en u er ook nooit van hoorde (gehoor CGVS, p.17). Dit is eigenaardig, daar u aangaf dat u met (T.H.) vaak naar clubs uitgingen (gehoor CGVS, p.13) en bovendien uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat weldegelijk een aantal ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen bestaan in Kameroen. Toen u verder werd gevraagd wat de kerk over homoseksuelen zegt, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.18). Nochtans gaf u aan praktiserend christen te zijn (gehoor CGVS, p.5) en blijkt informatie waarover het CGVS beschikt, dat de Kameroense Rooms-katholieke kerk het bestaan van homoseksualiteit openlijk en vurig afkeurde (zie administratieve dossier). Toen u werd gevraagd of u andere homoseksuelen kende die problemen hadden in Kameroen, gaf u aan dat u ervan hoorde toen u in de cel zat, maar dat u de namen van deze personen niet kende (gehoor CGVS, p.18). Toen u werd gevraagd of er in Kameroen organisaties bestaan die vechten voor de rechten van homoseksuelen, gaf u aan dat u er geen kende (gehoor CGVS, p.15). Nochtans blijkt dat er minstens één organisatie bestaat in Kameroen die opkomt voor de rechten van homoseksuelen in Kameroen (zie administratief dossier).

Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Overigens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw relaties met (J.C.) en (T.H.).

U gaf aan dat u op een dag in juli 2007 van uw vader – die bloemenverkoper was – bloemen moest geven aan de blanke man (J.C.). U deed dit en (J.C.) trakteerde u op drank. Hij vertelde u dat hij in Amerika een meisje had, maar dat deze hem liet zitten voor een andere man. Verder zei (J.C.) dat hij met u de liefde wou bedrijven. Eerst schreeuwde u en liep u weg, maar toen hij aanbood om het bedrag voor de bloemen te verdubbelen, bedreef u met hem de liefde. Sindsdien had u een relatie had met (J.C.) en bleef u bijna alle weekends bij (J.C.) slapen (gehoor CGVS, p.5-6). Toen u gevraagd werd wat de naam van het meisje was dat (J.C.) liet zitten voor een andere man, gaf u aan dat hij nooit haar naam zei (gehoor CGVS, p.6). U wist niet wanneer (J.C.) geboren werd, maar gaf aan dat hij tweeëndertig jaar was (gehoor CGVS, p.6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat (J.C.) in Kameroen deed, gaf u aan dat u het niet wist. U raadde dat hij misschien kwam om les te geven of misschien voor het 'peace corps' (gehoor CGVS, p.7). U gaf aan dat Johnson Churchill af en toe naar zijn thuisland [Amerika] reisde in de periode dat jullie een relatie hadden, maar u had er geen idee van waarom hij dit deed (gehoor CGVS, p.7). U kende de namen van de ouders van Johnson Churchill niet en wist evenmin welk beroep ze uitoefenden. U gaf aan dat (J.C.) twee zussen had, maar u vergat hun namen (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of de ouders van (J.C.) wisten dat hij homoseksueel was, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.7). Verder gaf u aan dat u op 8 april 2008 samen met (J.C.) gearresteerd werd, maar u wist vreemd genoeg niet wat er verder met uw vriend (J.C.) gebeurde, wist u niet of hij opgesloten of veroordeeld werd en zocht u – zonder hiervoor een duidelijke reden aan te geven – geen contact meer met hem (gehoor CGVS, p.9). Indien u daadwerkelijk een relatie had met (J.C.) én u van juli 2007 tot april 2008 bijna alle weekends bij hem inwoonde, kan men verwachten dat u minstens op de hoogte bent van zulke zaken. Bovenstaande onwetendheden maken uw relatie met (J.C.) ongeloofwaardig.

Verder gaf u aan dat u in november 2008 een blanke man genaamd (T.H.) ontmoette en dat jullie de week nadien samen naar een cabaret gingen. Daar vertelde (T.H.) u dat hij homoseksueel was en dat hij – met u – zijn partner gevonden had. De dag nadien spraken jullie af in hotel Fini en bedreven jullie samen de liefde. Verder gaf u aan dat u (T.H.) tussen november 2008 en april 2009 ongeveer twee maal per week ontmoette (gehoor CGVS, p.12-13). Toen u gevraagd werd of (T.H.) al eerder 'vriendjes' had in Amerika, gaf u aan dat u het niet wist, maar dat dit wel moest omdat er in Amerika veel homoseksuelen zijn (gehoor CGVS, p.13). Toen u nadien gevraagd werd of de ouders van (T.H.) wisten dat hij homoseksueel was, gaf u echter aan dat ze het wisten, omdat hij bij zijn vriend woonde (gehoor CGVS, p.14). U kon echter de naam van deze vriend niet zeggen (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd waarom (T.H.) in Kameroen was, gaf u aan dat dit voor zaken was, maar dat u niet wist wat voor soort zaken. (T.H.) vertelde u dit nooit, maar u vroeg er ook nooit naar (gehoor CGVS, p.13). Verder kende u de namen van de ouders van (T.H.) niet en wist evenmin welk beroep ze uitoefenden (gehoor CGVS, p.13). U gaf aan dat (T.H.) één broer en één zus had, maar u kende hun namen niet (gehoor CGVS, p.14). Indien u daadwerkelijk een relatie had met (T.H.) én u hem tussen november 2008 en april 2009 ongeveer twee maal per week ontmoette, kan men verwachten dat u minstens op de hoogte bent van zulke zaken. Bovenstaande onwetendheden maken uw relatie met (T.H.) ongeloofwaardig.

Aangezien uw homoseksuele geaardheid ongeloofwaardig is en u bovendien niet aannemelijk kon maken dat u relaties met (J.C.) en (T.H.) had, is bijgevolg de vervolging die u beweerde te hebben ondergaan – wegens het hebben van relaties met (J.C.) en (T.H.) – ongeloofwaardig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U legde geen documenten voor waaruit uw identiteit of uw reisweg moeten blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat het in casu niet alleen gaat om de vrees voor vervolging, maar ook om de ondergane vervolgingen, in casu aanslagen op zijn fysieke integriteit.

Verzoeker betoogt dat rekening dient gehouden te worden met de politieke, historische en actuele situatie in Kameroen en dat men zich niet kan beperken tot een restrictieve lezing van bepaalde geïsoleerde elementen.

Hij bevestigt dat hij spijtig genoeg weinig argumenten kan aanbrengen die zijn asiolverhaal kunnen bevestigen of versterken.

Verzoeker verklaart dat de bewijslast beoordeeld moet worden met een “*welbepaalde soepelheid*” en verwijst hiervoor naar passages uit het UNHCR Handboek. Hij verwijst tevens naar rechtspraak van de RvV.

Verzoeker verklaart: *“In casus kan niet worden gesteld dat er 100% zekerheid is dat verzoeker hetero zou zijn en loopt hij dus gevaar in zijn land. Verzoeker kan dit spijtig genoeg niet meer in detail aantonen maar hoopt vooralsnog het bewijs van zijn hechtenis te kunnen voorleggen.”*

2.1.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 (en 48/4) van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit, reisweg en de elementen van zijn asielaanvraag, wat een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Verzoekers verklaring omtrent de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid, met name *“Ik wist wat vrouwen deden. In Kameroen kunnen ze u gemakkelijk besmetten met hiv. Vrouwen gaan rond en doen rare zaken. Moeder vertelde een verhaal over haar jongste zus. Ze zei dat deze met een man gehuwd was en dat ze de man verliet en met een andere persoon huwde. Ik haat vrouwen.”* (administratief dossier, stuk 3, p.16) kan bezwaarlijk aanzien worden als een oprechte emotionele grondslag voor een aangevoerde seksuele voorkeur voor mannen.

Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat hij tot het inzicht kwam dat hij aangetrokken was tot mannen nadat hij zijn eerste partner ontmoette (ibid.), in casu J.C., waaromtrent de bestreden beslissing terecht opmerkt dat deze relatie ongeloofwaardig is aangezien verzoeker onwetend was over een aantal elementen waarvan aangenomen moet worden dat ze na een relatie van een aantal maanden gekend moeten zijn.

Aangaande zijn beweerde relatie met T.H. blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker eveneens onwetend is omtrent een aantal feiten waarvan aangenomen kan worden dat deze gekend zijn na een relatie van een zestal maanden, waarbij de partners elkaar regelmatig ontmoeten.

De motiveringen omtrent de relaties met J.C. en T.H. vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers onwetendheid omtrent het verbod op en de strafmaat voor homoseksualiteit komt eveneens niet doorleefd over in het licht van de omstandigheid dat homoseksualiteit in Kameroen sociaal niet aanvaard wordt, alsook omwille van het feit dat in de media in Kameroen regelmatig in negatieve zin wordt bericht over homoseksualiteit.

Verzoekers vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen derhalve zijn geloofwaardigheid betreffende zijn homoseksuele geaardheid en bijgevolg de vervolging die hij omwille van zijn geaardheid zou hebben ondergaan.

Aangaande verzoekers verwijzing naar verschillende passages uit het UNHCR Handboek, antwoordt verweerder terecht dat de procedureregids van de UNHCR geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoeker er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

Betreffende verzoekers verwijzing naar een arrest van 2 oktober 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, repliceert verweerder eveneens terecht dat de door verzoeker geciteerde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen individuele gevallen betreft en geen bindende precedentwaarde heeft.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht werd niet geschonden.
Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker omschrijft de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus en verklaart dat hij het slachtoffer werd van een vernederende behandeling. Hij stelt dat verweerder op de hoogte is van de situatie in Kameroen voor homoseksuelen en verwijst voor het overige naar zijn eerste middel.

2.2.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielaanvraag.

Wat betreft de aangevoerde schending artikel 62 van de Vreemdelingenwet, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hierover hoger werd uiteengezet (zie sub 2.1.2.).

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers aanvraag (zie sub 2.1.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS